

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΕΝΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Η συνταρακτικές ανακοινώσεις του δόκτορος Μίλλερ. Πώς μπορούν να μικρύνουν οί άνθρωποι και ν' αποκτήσουν τέσσερα πόδια! Οί φοβεροί γίγαντες με τὰ μεγάλα κίτρινα μάτια. Τὰ πειράματα στο Γενεαλογικό Ίνστιτούτο του Βερολίνου. Ἡ γυναίκα με τὴ μορφή του χοίρου κλπ.

Ε Δω και λίγες μέρες στα «Επιστημονικά Χρονικά» τῆς Νέας Ὑόρκης δημοσιεύθηκε ἕνα σπουδαίο ἄρθρο του καθηγητοῦ Χένρυ Μύλλερ γιὰ τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X» στοὺς ἀνθρώπους, στὰ ζῶα καὶ σ' ὅλα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως. Αὐτὸ φυσικὰ τὸ ἄρθρο ἦταν τόσο παράδοξο καὶ ἐκπληκτικὸ πὺ προκάλεσε ἀληθινὴ ἀναστάτῳσι στοὺς ἐπιστημονικοὺς κύκλους καὶ ἀνάγκασε τὸν καθηγητὴ Μύλλερ νὰ κἀνῃ ἕνα σωρὸ βραχυσημαντες ἀνακοινώσεις στὰ διάφορα Πανεπιστήμια. Ὁ δόκτωρ Μύλλερ ὑποστηρίζει με βεβαιότητα ὅτι οί ἄνθρωποι θὰ μπορούσαν νὰ μικρύνουν καὶ ν' αποκτήσουν τέσσερα πόδια ἢ νὰ ψηλώσουν καὶ νὰ ἔχουν μεγάλα πράσινα ἢ κόκκινα μάτια, ἀναλόγως τῆς ἐπιδράσεως σ' αὐτοὺς τῶν ἀκτίνων «X». Ὑποστηρίζει ἀκόμη ὅτι μπορεῖ ν' ἀλλάξη τὴν φυσιογνωμία τους καὶ νὰ τοὺς δώση τὴ μορφή οἰουδήποτε ζῶου καὶ τέλος καταλήγει ὑποστηρίζων ὅτι γίναμε ἄνθρωποι ἐντελῶς τυχαία καὶ ὄχι γιὰτὶ μᾶς ἔπλασε ὁ Θεὸς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν του! Θὰ μπορούσαμε κάλλιστα νὰ εἴμαστε κροκόδειλοι, ἐλέφαντες ἢ μαϊμούδες! Ὅσο γιὰ τὸν Ἀδάμ, τὴν Εὐὰ καὶ τὸν Παράδεισο, αὐτὰ τὰ θεωρεῖ παραμύθια γιὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ!...

Ἀπὸ αὐτὰ πὺ οἶς ἀναφέραμε καταλαβαίνετε τὴν ἀναστάτῳσι πὺ προκάλεσε αὐτὸ τὸ ἄρθρο του. Ἀπὸ τοὺς παπάδες μέχρι τοὺς νεκροθάφτες ὅλοι τοῦ ρίχθηκαν καὶ τὸν κατηγορήσαν γιὰ ἀνισόρροπο καὶ γιὰ... αἰρετικὸ. Μὰ ὁ Μύλλερ δὲν στενοχωρέθηκε. Δῆλωσε μάλιστα ὅτι ἕνας ἐπιστήμων πρέπει ν' ἀνακοινῶν τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν του, ἀδιαφορῶντας γιὰ τίς συνέπειες. Ἄλλωστε κανεὶς δὲν ἔρει ἀκόμη τί μπορεῖ νὰ ἀνακαλύψουν οί σοφοί. Μὰ ὡς οἶς ἀναφέρουμε με κάθε λεπτομέρεια αὐτὲς τίς συνταρακτικὲς ἀποκαλύψεις τοῦ δόκτορος Μύλλερ.

Αὐτὸς ὁ καθηγητὴς δῶ καὶ πολλὰ χρόνια διευθύνει τὸ Γενεαλογικὸ Ίνστιτούτο τοῦ Βερολίνου κ' ἔχει γίνεῖ γνωστὸς στὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο ἀπὸ ἕνα πλῆθος σχετικῶν συγγραμμάτων του. Ὡστε δὲν πρόκειται γιὰ κανέναν ἀγύρτη πὺ ἤθελε νὰ γίνῃ διάσημος με τίς παραδοξολογίες του. Ὁ δόκτωρ λοιπὸν Μύλλερ τὰ τελευταία αὐτὰ χρόνια εἶχε κλεισθῇ στὸ ἐργαστήριό του καὶ ἠσχολεῖτο με τίς μελέτες του καὶ τὰ πειράματά του. Τὸν ἴδιο καιρὸ συγχρόνως ἄλλοι δώδεκα σοφοὶ ἀγωνιζόντουσαν νὰ βροῦν τί ἐπίδρασι ἔχουν στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὰ ζῶα ἢ διάφορες ἀκτίνες. Ὁ καθεὶς φυσικὰ κρατοῦσε μυστικὲς τίς ἀνακαλύψεις του. Μὰ κανεὶς ὡστόσο δὲν ἐσημείωσε τὴν ἐπιτυχία στὰ πειράματά του, ὅσην ὁ δόκτωρ Μύλλερ, ὁ ὁποῖος καὶ δικαίως σήμερα εἶνε ὁ ἐπιστήμων τῆς ἡμέρας, γιὰτὶ στὴ συνεδρίασι τῶν σοφῶν τοῦ Βερολίνου παρουσίασε ἕνα σωρὸ εἶδη μικροσκοπικῶν τεράτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν δημιουργίας του.

— Κατῶρθωσα, ἐδήλωσε ὁ Μύλλερ, νὰ τὰ μεταμορφώσω ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔντομα με τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X». Ἡ μέθοδός μου εἶνε ἀπλουστάτη. Φτάνει μόνο νὰ ἔχη κανεὶς τὴν ὑπομονὴ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξι τῶν ὑπὸ δοκιμασίαν ἐντόμων καὶ νὰ κανονίξη τὴν ἔντασι ἢ τὴν ἐλαττωσι τῆς ἐπιδράσεως σ' αὐτὰ τῶν ἀκτίνων πὺ ἀναφέραμε. Κατάλληλα ἔντομα γιὰ τὰ πειράματά μου θεώρησα τὰ λεγόμενα «δρυσόφυλλα», τὰ ὁποῖα μοιάζουν με τίς μυῖγες τῶν φρούτων! Αὐτὰ τὰ ἔντομα εἶνε ὑπερβολικὰ εὐαίσθητα καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐξέλιξι τους, γιὰτὶ δὲν ζοῦν πάνω ἀπὸ ἕνα μῆνα. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα μεγαλώνουν, γεννοῦν καὶ πεθαίνουν. Εἶνε δηλαδὴ τὰ μόνα στὰ ὁποῖα ἕνας ἐπιστήμων εἶνε δυνατὸν νὰ μελετήσῃ τὸ φαινό-

μενον τῆς κληρονομικότητος.

Τὰ «δρυσόφυλλα» λοιπὸν τὰ ἔκλεισα σὲ λεπτὰ γυάλινα δοχεῖα, ἐνῶ φυσικὰ τοὺς παρῆιχα τὰ μέσα τῆς συντηρήσεώς τους, τὸν ἀέρα καὶ τὰ φρούτα καὶ ἰδίως μπανάνες πὺ εἶνε ἢ... ἀδυναμία τους. Αὐτὰ τὰ δοχεῖα με τὰ «δρυσόφυλλα» τα ἐτοπαθέτησα στὸ εἰδικὸ μὴχάνημα τῶν ἀκτίνων «X» καὶ ἀρχισα νὰ παρακολουθῶ τὴν ἐξέλιξι τους. Μερικὲς ἑκατοντάδες ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἔντομα πέθαναν ἔπειτα ἀπὸ λίγο. Ἄλλα ἀδυνάτισαν ὑπερβολικὰ καὶ ναρκώθηκαν μέχρι τὴν ὠρισμένη μέρα τοῦ θανάτου τους κ' ἄλλα κατάφεραν νὰ ζήσουν καὶ ν' αποκτήσουν ἀπογόνους. Αὐτὰ τὰ τελευταία «δρυσόφυλλα» ἔζησαν περισσότερο ἀπὸ τ' ἄλλα κ' ἐλάχιστα πέθαναν ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X». Ἡ τρίτη γενεὰ τῶν ἐντόμων ἦταν ἀκόμη ἰσχυρότερη. Μὰ τότε ἀκριβῶς συνέβη τὸ πρῶτο ἐκπληκτικὸ φαινόμενο. Αὐτὰ τὰ «δρυσόφυλλα» εἶχαν ἀρχίσει νὰ διαφέρουν ἀπὸ τοὺς προγόνους των καὶ νὰ παρουσιάζουν ἕνα σωρὸ ἀνωμαλίες στὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους, στις σχέσεις των, ἀκόμη καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἔρωτάς των. Ὅμολογῶ ὅτι ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν ἠδυνάμην νὰ ξεκολλήσω τὸ μάτι μου ἀπὸ τὸ μικροσκόπιο. Ἦσαν τόσο περίεργα τὰ πράγματα πὺ παρουσιάζοντουσαν ἐμπρὸς μου! Ἡ τετάρτη γενεὰ τέλος εἶχε περισσότερες ἀνωμαλίες ἀπὸ τὴν προηγούμενη. Τὰ «δρυσόφυλλα» εἶχαν γίνεῖ ἀγνώριστα. Ἄλλα εἶχαν ἀναπτυχθῇ ὑπερβολικὰ καὶ εἶχαν ἀλλάξει χρῶμα κ' ἄλλα εἶχαν μικρύνει περισσότερο καὶ εἶχαν ἀποκτήσει περισσότερα πόδια! Ἦσαν πλέον ἐκπληκτικὰ τέρατα. Ἡ πέμπτη γενεὰ τῶν «δρυσόφυλλων» δὲν μοιάζον με ἔντομα! Μὲ τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X» εἶχαν χάσει τὸ γένος τους κ' εἶχαν γίνεῖ ἀγνώριστα. Ἀπὸ τὸ κεφάλι τους εἶχαν φύγει τὰ διακριτικὰ γνωρίσματά τους καὶ τὸ κεφάλι εἶχε πάρει τὸ σχῆμα ἑνὸς μικροσκοπικοῦ ζῶου. Τὰ μάτια τους ἦσαν πράσινα, κίτρινα, γαλάζια καὶ τὰ πόδια τους δὲν μοιάζον με πόδια ἐντόμου. Μερικὰ εἶχαν τὰ γνωρίσματα μιᾶς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ ἄλλα πάλι μοιάζον μ' ἄλογα, με θῶδια, με σκυλιὰ καὶ μ' ἄλλα ζῶα τῆς δημιουργίας. Ὅμολογῶ ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ τὰ εἶχα χάσει καὶ μὰ τὴν ἀλήθεια κόντεψε νὰ τρελλαθῶ ἀπὸ τὴν κατάπληξι μου. Ὅλα ὅσα εἶχα μέχρι τῆς στιγμῆς πιστέψει, εἶχαν γκρεμισθῇ καὶ τῶρα ἦμουν σὰν ἕνας χαμένος ἄνθρωπος. Τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς πὺ ἀποκαλύπτονταν μπροστά μου, μ' εἶχε κυριολεκτικῶς τσακίσει. Εἶχα καταλάβει κατὶ τρομαχτικὸ: Ὅτι με τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X» ὅλο τὸ ζωικὸ βασίλειο θὰ μπορούσε νὰ χάσῃ τὴ σημερινὴ μορφή του καὶ νὰ πάρῃ τὴ μορφή πὺ εἶχε πρὸ πολλῶν

Ἡ κ. Ἄτκινσον με τὴν μορφή τοῦ χοίρου! (Σκίτσο τῆς Ἑτριμπούνα Ἰλλουστράτας).

χιλιάδων χρόνων ἢ μιὰ μορφή τοῦ μέλλοντος!...

Οί ὑπόλοισμοὶ μάλιστα κ' ἡ μελέτες μου με κἀναν νὰ φτάσω στὸ ἐξῆς ἀνατριχιαστικὸ συμπέρασμα: Ἐνας σοφὸς θὰ μπορούσε νὰ τελειοποιήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἢ νὰ τοὺς μεταβάλλῃ σὲ ἀνατριχιαστικὰ τέρατα με τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων «X». Εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι θὰ τὸ κατάφερνε αὐτὸ τὸ Γενεαλογικὸ Ίνστιτούτο τοῦ Βερολίνου ἂν ἄκουγε τίς ὁδηγίες μου. Γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ φυσικὰ θὰ χρειαζόντουσαν ἴσως δυὸ ἢ τρεῖς αἰῶνες μέχρι πὺ ὁ ἄνθρωπος τῶν ἀκτίνων «X» νὰ περάσῃ στὴν τετάρτη καὶ πέμπτη γενεὰ του με τὴν ἐπίδρασι τῶν ἀκτίνων πὺ ἀναφέραμε. Σύμφωνα δὲ με τὰ πειράματά μου, μπορῶ νὰ ὑποθέσω ὅτι θὰ ἔχη τίς ἴδιες σχεδὸν γενεαλογικὲς ἀλλαγές τῶν «δρυσόφυλλων»!

Αὐτὸ ὅμως τὸ πείραμα εἶνε ἀκατόρθωτο στὴν πραγματικότητα, γιὰτὶ χρειάζεται τεράστια ἔξοδα καὶ τεράστιο χῶ-

ρο. Πρέπει να κλεισθούν σ' ειδικό μέρος μερικά ζευγάρια, τα οποία να περάσουν τη ζωή τους και να εκπληρώσουν τον προορισμό τους μέσα σ' αυτό. "Επειτα τα παιδιά που θα γεννηθούν να μεγαλώσουν κι' εκείνα και να κάνουν το ίδιο και τέλος το πείραμα να εξακολουθήση μέχρι της πέμπτης γενεάς, όποτε τα ανθρώπινα πλάσματα που θα γεννηθούν υπό την επίδραση των ακτίνων «Χ» θα είναι μάλιστα την αλήθεια εκπληκτικά: Θα υπάρχουν παραδείγματα χάριν άνθρωποι με τέσσερα πόδια, οι οποίοι θα περπατούν με καταπληκτική ευκινησία και θα είναι ακούραστοι. "Αλλοι θα είναι τόσο κοντοί σαν νάνοι κι' άλλοι πάλι θα είναι πανύψηλοι. Οί τελευταίοι όμως θα είναι αδύνατοι σαν σκελετοί και θα έχουν μάτια τεράστιου όχταποδιού με χρώμα πράσινο, κόκκινο, κίτρινο ή μπλε και μαλλιά μώβ, χρυσαφιά ή γκριζα. "Όσο για τη διανοητική κατάστασί τους, κανείς δεν θα μπορούσε να σ'αξέγγυηθῆ. "Αν οί άνθρωποι έχουν τις ίδιες ακριβώς γενεαλογικές μεταμορφώσεις των «ύροσοφύλων», έχουν να μάς παρουσιάσουν φοβερές και ανατριχιαστικές εκπλήξεις.

Εκείνο ωστόσο που πιστεύω ακραδάντως είναι ότι ο άνθρωπος ως πού να πάρη την σημερινή μορφή του ή οποία και αυτή είναι προσωρινή, πέρασε από όλες τις μορφές των ζώων. Και αδιάφυστο παράδειγμα είναι μία Ίρλανδή, ή κ. "Ατκισον. Αυτή ή γυναίκα είχε γεννηθῆ πρόωρα. "Όσο οί γιατροί κατάφεραν να την κάνουν να ζήση γιατί ήταν ένα παράδοξο φαινόμενο. Είχε σώμα ανθρώπου και μορφή χοίρου. Και σήμερα ακόμη διατηρείται πολύ καλά στην υγεία της, μόνο πού νομίζει κανείς ότι έχει μεταμορφωθῆ από μία κακιά μάγισσα σε χοίρο!

Και ο καθηγητής Μύλλερ παρά τα ειρωνικά σχόλια και την πολεμική των επιστημόνων, δεν διστάζει να διακηρύξη ότι θάρρη μιά εποχή πού οί σοφοί θα μπορούν να μεταβάλουν τα πλάσματα της δημιουργίας και να τους δίνουν όποια μορφή θέλουν αυτοί. Θα κατορθώσουν δηλαδή να φθάσουν στην τελειότητα του δημιουργού τους, δηλαδή της ίδιας της φύσεως! Μά αυτή ή θεωρία του δεν είναι και έντελως δική του. Και κατά τους παληούς χρόνους πίστευαν στην ύπαρξι αυτών των ακτίνων, με τη διαφορά όμως ότι τις αποκαλούσαν θεϊκές ή ακτίνες του Σατανά, γιατί είχαν τη δύναμι να μεταμορφώνουν τα διάφορα πλάσματα. "Ο καθηγητής λοιπόν δεν έκανε τίποτε άλλο παρά να πραγματοποιήση αυτές τις υποθέσεις και να κάνει πραγματικότητα τους θρύλους. Μά και γι' αυτή ακόμα τη δουλειά πρέπει να θεωρηται πολύ μεγάλος...

ΤΖΩΝ ΑΝΤΛΕΡ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΙ

ΠΟΙΟΣ ΕΠΛΗΡΩΣΕ ΤΑ ΣΠΑΣΜΕΝΑ

Μιά πολύ περίεργη και ενδιαφέρουσα δίκη έγινε κατ' αὐτάς στο Νιτέβερ της Αμερικῆς, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κοψίματος τῶν γυναικείων μαλλιών.

Μιά πολύ καθῶς πρέπει κυρία πού ἀποφάσισε καί αὐτή ν' ἀκολουθήσῃ, ἔστω καί ἀργά, τῆ μόδα καί νά θυσιάσῃ πρὸς χάριν τῆς τῆς ὡραία καί πλοῦσια μαλλία τῆς, κατήγγειλε τὴν ἄλλη ἡμέρα τὸν κουρέα τῆς, ὅτι χωρὶς τὴν ἐντολή τῆς τῆς τῆς ἔκοψε... πολὺ κοντά.

Ἡ κυρία ἦταν ἔξω φρενῶν. Δὲν μπορούσε πειὰ νὰ θλέπη τὸν ἑαυτὸ τῆς στὸν καθρέφτη.

— Εἶμαι πολὺ γελοία, ἔλεγε. Δὲν τοῦ εἶπα νὰ τὰ κόψῃ τόσο κοντά!

Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὠρίσθη ἡ δίκη καί ἡ ὡραία Ἀμερικανίδα ἐπανελάβε καί ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὰ παραπονά τῆς. Ἡ δικαιολογία ὅμως τοῦ κουρέως φαίνεται ὅτι δὲν θὰ ἦσαν πολὺ σοβαρῆς, διότι τὸ δικαστήριον τὸν κατέδικασε εἰς τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου τῶν 6.000 δολλαρίων, τὰ ὅποια καί ἐπληρώθησαν ὡς ψυχικὴ ὀδύνη στὴν... ἀτυχή Ἀμερικανίδα.

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;...

(Τί ἀπαντοῦν ἡ δεσποινίδες)

Ἡ δις ΔΕΣ.—ΠΑΝ., (Ἀθηναί), θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸ σύζυγο ἐκεῖνον πού φέρεται πρὸς τὴ γυναίκα του μὲ ἀγάπη ἐραστοῦ, μὲ στοργὴ πατρικὴ καί τρυφερότητα καί ἀφοσίωσι ἀδελφικῆ.

***

Ἡ δις ΣΑΣΣΑ ΣΠ., (Πειραιεύς), γράφει: «Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», σ' ἐμένα ἀρέσει ὁ ἄνδρας πού εἶνε σοβαρὸς, λεπτὸς καί ἀφελῆς στοὺς τρόπους, πιστὸς, ἐργατικὸς, εὐπαρουσίαστος καί συμπαθῆς, ἔστω καί ἀσχημὸς».

***

Ἡ δις Α. ΜΕΛΑΝΟΥΡΑΚΗ, (Μεγαλόπολις), μᾶς ἀπαντᾷ: «Ὁ ἰδανικὸς σύζυγος τῆς ἐποχῆς μας εἶνε ἐκεῖνος ὅστις πιστεύει στὶς ψευτιές μας, δὲν πιστεύει στὶς ἀπιστίες μας καί ἱκανοποιεῖ ὅλες τὶς ἰδιοτροπίες μας».

***

Ἡ δις «ΣΤΕΛΛΑ ΒΙΟΛΑΝΤΗ» (Θεσσαλονίκη), μᾶς γράφει: «Μά ὑπάρχει ἰδανικὸς σύζυγος στὴν ἐποχὴ μας, πού ὅλα διαρκοῦν τόσο λίγο; Κατὰ τὴν γνώμη μου θὰ ἦταν ἰδανικὸς ἐκεῖνος πού θα διαρκούσε ὅσο καί ἡ πρώτη νύχτα τοῦ γάμου, μὲ τὴ διαφορά ὅμως πὼς μερικὰ ἀπ' τὰ προσόντα του καί πρὸ παντὸς τὸ... πορτοφόλι του, νὰ εἶνε διαρκείας ἀνεξαντλήτου».

***

Ἡ δις Μ. Λ., (Ν. Κοκκινιά), ἀπαντᾷ: «Ἐγὼ τὴν... ἀνόητη γνώμη ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἰδανικοὶ σύζυγοι. Ὁ ἄνδρας εἶνε πάντα καλὸς, ὅταν ἡ γυναίκα ξέρη νὰ τὸν ψυχολογήσῃ καί νὰ τὸν μεταχειρισθῆ κατάλληλα. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχη νὰ μὴ τοῦ θίξῃ ποτὲ τὸν ἐγωϊσμὸ του καί νὰ τοῦ δείχῃ πάντοτε ὅτι αὐτὸς εἶνε ἡ δύναμις καί ἡ χαρὰ τοῦ σπιτιοῦ του».

***

Ἡ δις ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, (Πειραιεύς),

γράφει: «Ἰδανικὸς σύζυγος κατὰ τὴ γνώμη μου εἶνε ὁ ἄνδρας πού ταιριάζει μὲ τὴ μέλλουσα σύζυγό του στὶς σκέψεις, τὶς κλίσεις καί τοὺς πόθους».

***

Ἡ δις Ε. Κ. Κ., (Ἀθηναί—Νέα Φιλαδέλφεια), μᾶς γράφει: «Στὴν ἐποχὴ μας ἰδανικὸς σύζυγος δὲν μπορεῖ νὰ θρῆς καί γιὰ νὰ τὸν θρῆς, πρέπει νὰ ἔχῃς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὸν μαγνητίζει: τὸ χ ρ ῆ μ α...».

***

Ἡ δις «ΜΑΤΙΝΑ ΣΟΥΡΗ» ἔχει τὴν γνώμην ὅτι γιὰ νὰ θρῆ μιά γυναίκα τὸν ἰδανικὸν σύζυγο, πρέπει νὰ ἔχῃ χαρακτηρὰ τόσο εὐκαμπτον, ὥστε νὰ μπορῆ νὰ προσανατολισθῆ μὲ τὸν χαρακτηρὰ τοῦ ἀνδρὸς τῆς καί νὰ ζήσῃ ἔτσι μαζύ του εὐτυχισμένη».

***

Ἡ δις «ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ», γράφει: «Ἰδανικὸς σύζυγος γιὰ μένα θὰ εἶνε ἐκεῖνος μὲ τὸν ὅποιον θὰ μπορούμε ν' ἀλληλοψυχολογούμεθα, γιὰτὶ νομίζω ὅτι ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ σύζυγος ἰδανικὸς ἂν δὲν εἶνε σὲ θέσι νὰ ψυχολογῆ τὴ γυναίκα του καί αὐτὴ αὐτόν».

***

Ἡ δις ΖΩΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΟΥ, θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸν σύζυγον ἕνα ἄνδρα εὐπαρουσίαστο, εὐγενικὸ, συμπαθητικὸ, πού στὰ μάτια του νὰ λάμπῃ ἡ ἀγάπη. Ἐπίσης τὸν θέλει νὰ ἔχῃ θέλησι καί θάρρος γιὰ τὴ ζωὴ, νὰ εἶνε γενναϊόδωρος, περιποιητικὸς καί πρὸ παντὸς νὰ μὴ λήῃ ποτὲ του... ὄχι!

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: "Αλλαι ἀπαντήσεις.